

Angela Steijvers

Angela was dochter van landbouwer Leonard Mathias Steijvers en Johanna Rakels van de Donk.

Zij ging op 21 maart 1916 naar de Zusters van de Choorstraat ofwel de Dochters van Maria en Joseph en werd zuster *Maria Justiniana*. Haar nicht uit Panningen werd in dezelfde congregatie zuster Ida Steijvers (1904-2003). Angela deed haar eeuwige geloften op 29 juni 1920.

De zusters van de Choorstraat legden zich toe op onderwijs, bejaardenzorg en liefdewerk. Zuster Justiniana was handwerkzuster aan verscheidene scholen.

Rond 1950 ging ze naar het moederhuis van de zusters in 's-Hertogenbosch, waar ze het beheer over de naaikamer kreeg.

Naam	Angela Odilia Steijvers
Roepnaam	Angela
Geboren	3 februari 1891
In	Meijel
Overleden	23 april 1970
In	Nuland
Beroep	zuster Justiniana

†

Na in geloof de H. H. Sacramenten der Zieken
ontvangen te hebben overleed 23 april 1970 in
St. Jozefoord te Nuland

ZUSTER MARIA JUSTINIANA
(Angela Odilia Steijvers)

Geboren 3 februari 1891 te Meijel. Opgenomen
in de Congregatie der „Dochters van Maria en
Jozef“, Choorstraat 7, 's-Hertogenbosch 21 maart
1916. Geprofest 29 juni 1920. Begraven op het
kerkhof van St. Jozefoord 27 april 1970.

Een jarenlange, uitzichtloze ziekte met veel pijn en
hulpeloosheid vormt, ook in onze dagen, een groot
vraagteken. Er zijn er, die zo een lot beschouwen
als iets, dat op den duur zal overwonnen worden in
het menselijk leven. De gelovige mens ziet er in
Gods hand. Die langs onnaspeurlijke wegen ieder
mens, ook de geringste en eenvoudigste, leidt naar
het doel, dat Hij met ieder mens voor heeft: eeuwig
geluk in de hemel bij God onze Vader. Zijn be-
doelingen met zulk leven zullen pas in het hiernamaals
duidelijk worden.

Aan de overleden Zuster werd zulk een lot toebe-
deeld in de laatste jaren van haar leven. Zij was
gelovig en aanvaardde dit lot, al ging het niet zon-
der strijd en klachten. Een mens bluft maar een
mens. Maar haar geloof bleef ongebroken op God,
op haar Goddelijke Zaligmaker vertrouwen. Dat
vertrouwen zal door God reeds rijkelijk beloond zijn.
In een huis als St. Jozefoord, komen langdurige, uit-
zichtloze ziekten vaak voor. En als de zieken, die
dit lot wordt toebedeeld, geloven en vertrouwen als
de overleden Zuster, zullen zij door Gods Voor-
zienigheid eeuwig gelukkig zijn, zoals wij verhop-
en voor Zr. Justiniana.

Eerwaarde Nicht, familieleden en medezusters, wees
mijner indachtig, zoals ik U zal gedenken.

Heilig Hart van Jezus, ik geloof in uw liefde voor mij.

300 d. afl.

Erhardt Klonk, Emmaus, 1957, Monzingen Verlag Ethal / 3/3

In die tijd bouwden de zusters in Nuland een klooster, Sint Jozefoord, als verzorgingsoord voor oudere religieuzen, ook voor zusters van andere congregaties en niet-religieuzen.

Zuster Justiana ging in 1963 naar Nuland en heeft daar nog volop gewerkt op de naaikamer.

De laatste jaren van haar leven heeft ze met aanvaarding en vertrouwen, maar ook met veel pijn en hulpeloosheid, een uitzichtloze ziekte moeten doorstaan. Ze werd begraven op het kerkhof van St. Jozefoord te Nuland.